

Brusel 20. března 2024
(OR. en, bg)

Interinstitucionální spis:
2020/0011(NLE)

7671/24
ADD 2 REV 1

SOC 204
EMPL 113
ANTIDISCRIM 41
GENDER 40
SAN 154
FREMP 143
ILO 9

POZNÁMKA K BODU „I/A“

Odesílatel:	Generální sekretariát Rady
Příjemce:	Výbor stálých zástupců (část I) / Rada
Předmět:	Návrh rozhodnutí Rady, kterým se členské státy vyzývají, aby v zájmu Evropské unie ratifikovaly Úmluvu Mezinárodní organizace práce o násilí a obtěžování z roku 2019 (č. 190) – prohlášení Bulharska

Delegace naleznou v příloze prohlášení Bulharska k výše uvedenému návrhu.

PROHLÁŠENÍ BULHARSKÉ REPUBLIKY

k rozhodnutí Rady, kterým se členské státy vyzývají, aby ratifikovaly Úmluvu Mezinárodní organizace práce o násilí a obtěžování z roku 2019 (č. 190)

„Bulharská republika přikládá velký význam prosazování a ochraně lidských práv. Bulharsko je a zůstane oddané svým závazkům v oblasti lidských práv, včetně boje proti násilí a obtěžování na pracovišti.

V roce 2018 přijal bulharský ústavní soud rozhodnutí, v němž se uvádí, že Úmluva Rady Evropy o prevenci a potírání násilí na ženách a domácího násilí („Istanbulská úmluva“) prosazuje právní koncepty spojené s pojmem „gender“, které jsou neslučitelné se základními zásadami bulharské ústavy. Kromě toho v roce 2021 Ústavní soud dále objasnil, že pojem „pohlaví“ použitý v ústavě je třeba v kontextu vnitrostátního právního řádu chápat výhradně v jeho biologickém smyslu (muži a ženy).

Ustanovení čl. 1 odst. 1 písm. b) Úmluvy Mezinárodní organizace práce (MOP) č. 190 stanoví ochranu na základě „pohlaví“ i „genderu“ současně, což vzhledem k výše uvedeným rozhodnutím Ústavního soudu zpochybňuje její soulad s Ústavou Bulharské republiky, a tedy i možnost Bulharska ji ratifikovat. Bulharská republika proto **nepodporuje rozhodnutí Rady, kterým se členské státy vyzývají, aby ratifikovaly Úmluvu Mezinárodní organizace práce o násilí a obtěžování z roku 2019 (č. 190)**, u níž panuje právní nejistota, zda zakládá či nezakládá povinnost ratifikace.

Bulharská republika dále vyjadřuje obavy, že přijetí tohoto rozhodnutí by mohlo ovlivnit pravomoc členských států nezávisle rozhodovat o tom, zda budou či nebudou vázány touto úmluvou v souladu se statutem MOP, což by mohlo naopak ohrozit pozici členských států při jednáních o přijetí budoucích úmluv a doporučení MOP týkajících se záležitostí spadajících do sdílené pravomoci členských států a Unie.“
